Ч. 28 Середа 6 (19) лютого 1902. Рік XII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і **Адміністрация**: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жаданє і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Положенє в Триестї. — Справа манджурска.)

Вчерашний день минув в Триестї цілком спокійно. У всіх робітнях, в портї і на зелїзници, робітники розпочали на ново працю. Всї склепи поотвирано. Комунїкация електричним трамваєм могла бути привернена аж в полуднє, по многих направах пороблених ушкоджень. Послїдної ночи арештовано богато осіб, під закидом анархізму. Стан трех із тяжко ранених осіб в шпитали, грізний. Прочі ранені мають ся лїпше. На провінциї цілковитий спокій. В ночи прибули до триестиньского порту три воєнні кораблї і один торпедовець. — Бурмістр видав до горожан відозву, вказуючу на сумні події послїдних днів, і взиваючу населенє, аби було послушне зарядженям властий. Пополудни відбув ся похорон застріленого оногди аґента поліцийного, при участи намістника і иньших достойників. — Всї італїяньскі часописи признають згідно, що до втихомиреня розрухів причинило ся найбільше проголошенє судів доразових і заведенє стану облоги. — Вчера удало ся вислїдити чоловіка, котрий в неділю напав на поліциянта. Єсть то служачий державної школи промислової, Йосиф Камперлє, котрого буде судити вже доразовий суд. — В парламентї відбуде ся нинї дискусия в триестиньскій справі.

Справа манджурска, видвигнена тепер внаслїдок заключеня анґлїйско-япаньского союза на перший плян в східно-азийскій полїтицї, мала такий хід: Покійний Лїгунчан, котрого підозрівано о российскі симпатиї, був заключив з Росиєю договір о Манджурию, що мала стати ся краєм спільним, рівночасно хіньским і российским. Цивільний заряд краю мав бути хіньский, а військовий российский: податки мали уживати ся лише на місцеві потреби; в школах допускала ся наука российского язика; православиє зрівнювалось з краєвою релїґією. В головнім містї провінциї, Мукденї, мав постійно перебувати з численним штабом российский президент, що мав право контролї всіх чинностий мандаринів і обовязок піддержувати їх в потребі российским військом. Те все указувало, що Манджурия, яко край спільний хіньско-российский, був би все більше тратив з часом признаки такої спільности, і конець-кінцем був би перемінив ся в российску провінцию. Такий договір не міг подобати ся Хінцям. Двір хіньский, як звістно, не був повернув ще до Пекіну, Лїгунчанови не судилось кінця справи дочекати, а єго наслїдник, новий канцлєр Юнїлю, зажадав зміни того договору, на що Росия вкінци і згодилась. Після змісту сего нового договору мала би Росия забрати свої війска з Манджуриї, не установляти свого резидента в Мукденї і не мішатись що-до ужитя податків, одним словом — віддати Хінцям Манджурию, однак застерегла собі виключне право торговлї, в тій провінциї, щоби лиш її стояли отвором манджурскі порти, лиш она могла експльоатувати тамошні копальнї. Росияни могли без перешкод там осідати, закладати свої села, управляти ся автономічно, будувати церкви й монастирі і вкінци — будувати зелїзниції. Із хіньского становища сей новий договір користнїйший, бо позіставляє Манджурию під одною хіньскою властю і не допускає єї до так скорої русифікациї. Але для других держав сей договір гірший, бо для їх торговлї і предприємств замикає цїлком Манджурию, коли першим договором позіставляло ся провінцию отвором для сьвітової торговлї і промислу, як і другі приокеньскі провінциї Хін. Тим то й пояснить ся, що найблизше в тій справі інтересована коалїция: Анґлїя, Япан і Сполучені Держави піднесли протест против сего хіньско-российского договору, а протест той, уложений лиш в иньшій формі, появив ся як раз в оповіщенім що-йно анґлїйско-япаньскім союзї. Ті держави обстають при тім, щоби приокеаньскі провінциї хіньскі були приступні для сьвітової торговлї всіх держав, бож в самій Манджуриї они вже посідають широкі торговельні зносини, котрих не можуть так легко зречи ся. Будь-що-будь тим способом переносить ся знов манджурску справу на міжнародну арену а Хінцям додає ся охоти до нового опору.

---

18) *Передрук заборонений.*

УАРДА.

Повість із старого Єгипту.

Юрия Еберса.

(Авторизований переклад з дванайцятого нїмецкого виданя.)

(Дальше.)

Віз королївского проводиря загуркотів і вїхав через високу браму свого дому на подвірє, пси в псярни загавкали весело, конюший вибіг на стрічу Паакерови і взяв від него коні, старшина двірский приступив до него, щоби єго супроводжати, а старший кухар кинув ся до кухнї, щоби свому панови зладити на ново вечерю.

Заким ще Паакер дійшов до брами від города, понїс ся від пільонів величезної сьвятинї Амона дзвінкий голос металевої плити, в котру сильно задзвонили, а потім дав ся почути хоровий сьпів якоїсь торжественної пісні.

Могар пристанув, подивив ся на небо і відозвав ся до своїх слуг: Божа зьвізда Сотіс зійшла на небі! впав на колїна на землю, і молячись, зняв руки в гору до зьвізди.

Невільники та урядники і собі так зробили за єго примірем.

Єреї, що у всїм давали провід єгипетскому народови, не спускали з ока ніякої події в природі. Кожде зявище на земли або на зьвіздистім небі витали они яко появу якогось божка, і цїле житє людий в долинї Нілю від рана аж до вечера, від часу повени, аж до часу коли наставав час посухи, сплели они були цїлою сітию сьпівів та жертв, процесий і сьвят, яка сполучала кріпко і ненарушимо кождого чоловіка з богами та їх заступниками на земли.

Кілька хвиль постояв пан зі своїми слугами мовчки на колїнах, зняв був очи до сьвятої зьвізди, та слухав побожних сьпівів єрейских.

Коли сьпів притих, Паакер встав. Всї довкола него стояли ще на колїнах на земли, лиш коло помешкань невільників виднїла ся в яснім сьвітлї місяця якась людина, що гола стояла під стовпом і не рушалась.

Могар дав знак і слуги повставали, а він скорим кроком пустив ся до того, що зневажав молитву, котру він строго наказував всїм відмовляти, і крикнув до старшини двірского: Сто буків кажи дати на підошви тому, що посьмів зневажати богів!

Старшина двірский поклонив ся на то і сказав: Пане, лїкар наказав тому, що плете мати, не рушати ся, і він не може підняти руки. Єго дуже болить; ти єму оногди ключицю палицею зломив.

— Добре єму так, — крикнув Паакер так голосно, щоби побитий міг єго чути. Відтак обернув ся і зайшов до города. Тут закликав він пивничного і сказав: Дай нинї невільникам пива, нехай напють ся на ніч; всїм дай подостатком!

В кілька хвиль опісля стояв він перед своєю матїрю, котру застав на криши єї дому, окрашеній листистими ростинами; она як-раз передавала свою дволїтну внучку, дитинку свого молодшого сина, пістунці на руки, щоби она поклала єї спати.

Паакер повитав достойну невісту з глубокою почестию.

Була то женщина з вигляду ввічлива і трохи вже потяжка, а в сїй хвили ласило ся коло неї кілька песиків.

Єї син відтрутив від себе песика, любимця вдовиці, котра нераз мусїла цїлими днями сидїти сама одна дома, а відтак обернув ся до дитини та хотїв взяти єї від пістунки до себе на руки.

Але мала стала так верещати, наробила такого крику, що Паакер посадив єї на землю, та відозвав ся гнївливо: То така вересклива!

— Она цїле пополуднє була така любенька і чемненька, — сказала Сетхем. — Она тебе так рідко коли видить!

— Може й так, — відповів на то Паакер. — Але я то знаю; пси мене люблять, але скоро я хочу взяти яку дитину, то она зараз верещить.

— Бо у тебе тверді руки.

— Забери собі ту крикунку! — відозвав ся проводир до пістунки. — Маю щось поговорити з тобою, мамо.

Сетхем успокоїла дитину, обцїлувала єї і казала положити спати. Відтак приступила до свого сина, погладила єго по лици, і сказала: Як би то була твоя власна дитина, то

Новинки.

Львів дня 18-го лютого 1902.

— Преосьв. епископ Константин Чехович жертвував будовляний материял на новий дім для бурси ім. Володимира Великого. удержуваної товариством „Шкільна Поміч“ в Самборі.

—З станиславівскої епархії. О. Петро Саврій введений в завідательство в Поморцях. — О. Юстин Гірняк увільнений від прив. сотрудництва в Гвозді. — Правительство визначило на рік дотацию для прив. сотрудника в Ольшаници.—Григ. Конкольняк із Заріча одержав відпустку для поратованя здоровля на один рік.

— Войскова бранка в окрузї ц. і к. команди X. корпусу в Перемишли відбуде ся сего року в отсих речинцях: Журавно 3, 4 і 5 марта. — Жидачів 6 і 7 марта. — Миколаїв 8, 10 і 11 марта. — Калуш 12, 13, 14, 15. 17, 18, 19, 20 і 21 марта. — Стрий 22, 24 і 26 марта і 2, 3 і 4 цьвітня. — Сколе 5, 8, 9 і 10 цьвітня. — Болехів 11, 12, 14 і 15 цьвітня. — Долина 16, 17, 18 і 19 цьвітня. — Рожнїтів 21, 22 і 23 цьвітня. — Бжозів 3, 4, 5, 6, 7, 8 і 10 марта.— Динів 12, 13, 14 і 15 марта. — Кривча 17, 18 і 19 марта. — Перемишль 21, 22, 24 і 26 марта і 2, 3, 4 і 5 цьвітня. — Добромиль 9, 10, 11 і 12 цьвітня. — Бирча 14, 15, 16 і 17 цьвітня. — Стрижів 3, 4. 5. 6, 7, 8, 10 і 11 марта. — Ряшів 13, 14, 15, 17, 18, 19, 20, 21, 22 і 24 марта і 2, 3, 4 і 5 цьвітня. — Дембиця 8, 9 і 10 цьвітня. — Ропчиці 11, 12. 14, 15 і 16 цьвітня. — Соколів 13, 14 і 15 марта. — Кольбушова 17, 18, 19, 20, 21 і 22 марта. — Мелець 3, 4, 5, 7, 8, 9, 10, 11 і 12 цьвітня. — Тарнобжеґ 14, 15, 16, 17, 18, 19, 21, 22 і 23 цьвітня. — Лютовиска 3 і 4 марта. — Устрики долїшні 6, 7 і 8 марта. — Балигород 10, 11 і 12 марта. — Лїско 13, 14, 15 і 17 марта. — Сянок 18, 19, 20, 21, 22, 23 і 24 марта і 2, 3, 4 і 5 цьвітня. — Риманів 8, 9, 10 і 11 цьвітня. — Коросно 12, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 21 і 22 цьвітня. — Дрогобич 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 17 і 18 марта. — Самбір 19, 20, 21, 22, 24 і 26 марта і 2, 3 і 4 цьвітня. — Старий Самбір 5, 8, 9, 10, 11 і 12 цьвітня. — Турка 14, 15, 16, 17, 18, 19 і 21 цьвітня. — Рава 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 14 і 15 марта. — Янів 17, 18 і 19 марта. — Городок 21 і 22 марта і 2, 3, 4 і 5 цьвітня. — Судова Вишня 8, 9, 10 і 11 цьвітня. — Мостиска 12, 14, 15, 16, 17 і 18 цьвітня. — Комарно 2, 3, 4 і 5 цьвітня. — Рудки 8, 9, 10 і 11 цьвітня. — Яворів 12, 14, 15, 16 і 17 цьвітня. — Краковець 19, 21 і 22 цьвітня. — Пїско 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10 і 11 марта. — Переворск 12, 13, 14, 15 і 17 марта. — Лежайск 18, 19, 20, 21, 22 і 24 марта. — Ланьцут 2, 3, 4. 5, 8 і 9 цьвітня. — Цїшанів 11, 12, 14 і 15 цьвітня. — Любачів 17, 18, 19, 21 і 22 цьвітня. — Ярослав 2. 3, 4 5, 8, 9, 10, 11, 12 і 14 цьвітня. — Сїнява 15, 16, 17, 18 і 19 цьвітня.

— Незвичайне явище. Пишуть до „Дїла“: Дня 13-го лютого около 9-ої години вечером можна було бачити в Тернополи незвичайне явище: На полудневій сторонї неба блиснуло кілька разів як серед лїта. Стан воздуха був теплий, на дворі тихо, небо покрите хмарами.

— Крадені тертиці. В Кривім, турчаньского повіта, пропадали вже від давна з тартаку фірми Пфайфера тертицї та всїлякий инший материял, а годї було вислїдити, хто его забирав. Аж ось жандарми з постерунку у Висіцку вижнім зробили в днях 21, 22, 23, 25 і 26 січня ревізию в домах Шаї Штерна, Давида Ицка Кенїґа, Берля Кенїґа, Якова Мортка, Якова Мозеса, Герша Фіша, Елїї Цобля, Абрамка Кенїґа, Герша Кенїґа, Гриня Слиндюка, Івана Слиндюка, Миколи Гойвановича, Томаса Кравчука і Мордка Ґербера в Росохачи та у Мендля Нїстеля. Герша Нїстеля, Сруля Нїстеля і Абрамка Ґісінґера в Задїльску, а наконець у Сіля Ертля з Завадки і Шмуля Штробаха з Довжок — ну, тай спора пачка честивих! — у котрих знайдено кількасот тертиць вартости звиш 1.500 К та пізнано, що они походять з тартаку пошкодованої фірми.

— Ватагу злодіїв церковних арештувала жандармерия в хвили, коли добували ся до рускої церкви в Судовій Вишни і відставила їх кільканайцять до арештів перемиского суду окружного. При арештованих знайдено множество всїляких приладів до розбиваня дверий і замків. Злодії ті творили з'орґанїзовану ватагу, котра розбивала церкви, а за котрою жандармерия вже від давна слїдила.

— З тов. „Просьвіта“. Головний виділ відбув в місяци грудню чотири засїданя і полагодив отсї справи: 1) Рішив вислати на просьвітне віче в Бібрцї. котре відбуло ся дня 16 т. м., п. Короля і п. Горбаля з скіоптіконом. — 2) Філії „Просьвіти“ в Бережанах ухвалив 50 К. запомоги на закупно знарядів господарских до розльосованя між учасників загальних зборів тої філії, що відбули ся дня 15 січня 1902, як також рішено вислати там яко делеґата п. Короля. — 3) Принято до відомости справоздане філії в Підгайцях за роки 1900 і 1901, і справоздане філії в Самборі. — 4) Прошеня Читалень „Просьвіти“ о позички в цїли розширеня промислово-торговельної діяльности: Кнїгиничі пов. Рогатин о 800 К, Вовчинець пов. Станиславів о 600 К, Вишатичі пов. Перемишль о 1.500 К і Журів пов. Рогатин о 1.200 К предложено Видїлови краєвому до прихильного увзглядненя. Постановлено скликати загальні збори товариства „Просьвіта“ на день 8 мая 1002. — 6) Принято з подякою до відомости, що Вп. панї Юлїя Врецьонова, вдова по бл. п. Григорю Врецьонї, призначила на фонд запомоговий імени Григория Врецьони і свого 6000 К. — 7) Ухвалено відступити 137 дублєтів з бібліотеки бл. п. Григория Врецьони Рускому Товариству педаґоґічному у Львові. — 8) Внесено до сойму подане о уділене субвенциї на видавництво книжок і на двох вандрівних учителів господарства. — 9) Принято до відомости, що Виділ краєвий позволив читальни „Просьвіти“ в Трушовичах, повіту добромильского, на філїяльну продаж соли. — 10) Принято 243 нових членів, а 1.000 від початку 1901 року.

— Одна з близнючок, котрих — як ми то недавно доносили — розділено в Парижи за помочию операциї, Дудіка, та сама, що була недужа померла вчера, як показало ся, на туберкули, чого лікарі й побоювали ся. Друга близнючка Родіка жиє і єсть здорова; але чи операция дїйстно охоронить єї від заскорої смерти, се покаже ся аж пізнїйше. Як доси то єї дїйстно уратовано, бо колиб не були єї відрізали від єї туберкулїчної сестри, то мусїла би була вже тепер вмирати. — При сїй нагоді треба зазначити, що то не перший раз розділено зрослі близнята. В 1866 р. зробив

она би вже пішла до тебе на руки та й научила би тебе, що дитина, то найбільший скарб із всїх, якими боги нас людий надїляють!

Паакер усьміхнув ся і сказав: Я знаю, до чого ти се говориш; але лиши то тепер, бо я маю тобі щось важного сказати.

— Щож такого? — спитала Сетхем.

— Я нинї перший раз від тогди, ти вже знаєш від коли, говорив з Нефертою. Забудьмо на то, що стало ся! Ти хотїла би побачити ся зі своєю сестрою. Піди до неї; я тому вже не противлю ся.

Сетхем подивила ся на сина з очевидним здивованєм, в єї очах станули сльози і она таки розплакала ся і по хвили спитала: Чи я то добре чула, то ти, дитинко хочеш....

— Хочу — сказав Паакер рішучо — щоби ти знову навязала давні відносини з твоїми свояками; вже досить довго були ми собі як би чужі.

— Довго, аж занадто довго! — сказала Сетхем.

Могар дивив ся мовчки в землю і послухав просьби своєї матери та сїв собі коло неї.

— Я то знала, — сказала она і взяла его за руку, — що сей день принесе нам радість, бо менї снив ся твій озірісовий батько, а коли я казала занести ся до сьвятинї, перейшла менї дорогу насамперед біла корова, а відтак весїльний похід. Сьвятий Амонів баран угриз моєї пшеничної паланички, яку я єму подала.

— То щасливі знаки — сказав Паакер поважно і голосом з переконаня.

— Отже видиш, то спішім ся приняти з вдякою то, що нам боги обіцюють — сказала на то Сетхем урадована. — Піду завтра до моєї сестри і скажу їй, що будемо знову жити по давному в любови та дїлити ся спільно всїм добрим і злим. Таже ми всї з одного роду і я знаю, що як порядок та харність хоронять дім від заваленя і звеселяють гостя, так і згода та єдність піддержують щастє родини і єї поваѓу у людий. Що стало ся, то й минуло ся і нам того не памятати! Таже крім Неферти єсть ще богато инших в Тебах і сотки вельмож в краю уважали би себе за щасливих мати тебе за зятя.

Паакер встав і почав задуманий ходити по хатї, підчас коли Сетхем говорила дальше.

— Я знаю — казала она, — що я доторкнула ся болючого місця в твоїм серци, але оно вже трохи загоїло ся, та й загоїть ся таки зовсїм, коли будеш щасливійшим як поводатор Мена та не будеш потребувати ненавидїти его задля того. Неферт добра, але делїкатна і длятого не здібна займати ся таким великим господарством як наше. Незадовго і мене завинуть в мумійне полотно, а коли відтак обовязок покличе тебе до Сириї, то мусить на моїм місци розважна жінка займати ся господарством. А то не дрібничка! Твій дїдо Асса говорив бувало нераз, що добре впорядковане господарство єсть вірним образом родини, у котрої честне імя має велике значінє, котра при розумнім подїлї трудить ся безпечно, де кождий займає то місце яке єму належить ся, сповняє свій обмежений обовязок і може домагати ся того права яке єму належить ся. Кількож то разів молила ся я до Гатгорів, щоби они надїлили тебе жінкою, яка була би менї до серця!

— Такої як Сетхем не найду — сказав Паакер і поцїлував матїр в чоло — бо таких жінок як ти вже нема на сьвітї.

— Ой ти облеснику! — засьміялась невіста і погрозила синови пальцем. — Але то правда! Теперішне молоде поколїнє вбирає ся та пишає ся материями з Кафт [1]), переплїтає свою бесїду сирийскими словами і там, де би самому треба доглянути, спускає ся на двірского старшину та на ключницю. Та й моя сестра Катуті і Неферт....

— Неферт не така як другі женщини — перебив Паакер матери — і як би ти єї була виховала, то она би уміла не лиш украсити хату але й господарити в ній.

Сетхем здивована видивила ся на сина; відтак сказала нїби сама до себе: То таки правда, що з неї люба дитина і не можна на ню гнївати ся, коли подивити ся їй в очи. А таки я на ню гнївала ся, бо ти на ню відказував та й тому, що, — ну, та ти то знаєш! — Але коли ти їй вже простив, то и я охотно прощаю, і їй і єї чоловікови.

Паакерови чоло насупило ся і він ставши перед матїрю сказав голосом повним лютости: Той нехай в пустини згине, нехай земля не прийме его тїло і гієни в північнім краю нехай рознесуть его кости.

Сетхем при тих словах насунула на очи заслону і рукою вхопила ся за амулети, що висїли на єї шиї. Відтак сказала з тиха: Яким же страшним ти можеш бути! Я то знаю, що ти ненавидиш поводатора, бо я видїла тих сїм стріл над твоєю постелию, на котрих стоїть виписано: Погибель Менї! То сирийскі чари. котрі мають того згубити, против котрого їх уживає ся. Як же ти понуро споглядаєш! Таки так, то чари, котрих боги ненавидять, а котрі дають злому духови власть над тим, що їх уживає. Твій тато і я учили тебе, віддавати честь богам. Здай же ся на них, нехай они того покарають, хто зле робить, бо Озіріс відбирає тим свою ласку, що беруть собі за союзника его ворога.

— Мої жертви — відповів Паакер — забезпечують менї ласку богів, а Мена зробив як той безбожний розбишака, і я длятого віддав его злому духови, до котрого він належить Даймо тому спокій і коли ти мене любиш, то

---

[1]) Краї Фенїкия. Фенїкійскі материї і вироби мали в тодїшних часах таке значінє, як у нас тепер модні товари француські.

др. Бем таку операцию на своїх власних доньках, з котрих одна жила лиш три дні по операциї, а друга померла аж в пять літ опісля. В 1881 робили таку операцию два швайцарскі лікарі, Біоде і Бiньон, також на двох дівчатах, але операция не удала ся і обі близнючки померли в кілька годин по розрізаню. В 1900 р. наконець розділив проф. Шапо-Прево в Парижи дві зрослі разом Бразилiянки, сестри Мария і Розалія, з котрих Мария жила по операциї лиш пять днів а Розалія жиє й до нині та єсть зовсім здорова.

Телеґрами.

Відень 18 лютого. В часї нинїшної дискусиї над подіями в Триєстї мають посли італіяньскі і социялістичні зажадати безпроволочного знесеня стану облоги. Нині перед засїданєм палати всї клюби радять над справою триєстиньских подій.

Білгород 18 лютого. Правительство одержало урядове повідомленє, що чорногорский міністер заграничних справ, воєвода Вукович, приїде в посольстві від кн. Николая чорногорского і вручить королеви Александрови власноручне письмо князя.

Льондон 18 лютого. Daily Chronicle пише, що відпоручники Бурів разом з конзулем Ульмером удали ся до Америки, аби там просити президента Рузевельта о посередництво.

Барцельона 18 лютого. Вчера розпочав ся тут загальний страйк. Страйкує 40.000 робітників. В місті перестав всякий рух.

Переписка зі всїми і для всїх.

Просимо не присилати анї марок листових, анї карт кореспонденцийних, бо листовно не відповідаємо нікому.

М. Ґ. в Гусятинї: Машинку електричну можете купити лиш за порадою лїкаря, котрий би Вам сказав яку, — бо суть всїлякі, — і научив би Вас, як єї уживати та як з нею обходитись. Бувають машинки електричні з одностайним або перериваним током електричним, або з одним і другим, та всїлякої конструкциї. На тім всїм треба розуміти ся. Та й ми не купували би без поради лїкаря. Инакше був би то викинений гріш. — **Читаль. в Добр.:** Руского нема иншого як той, який видала „Просьвіта". В польскім язицї, о скілько собі пригадуємо, єсть переклад німецкої книжки: „Das Buch vom gesunden und kranken Thiere." — „O zdrowem i chorem żwierzęciu". Спитайте карткою в книгарни Губриновича і Шмідта у Львові. — Підручник, з котрого можете научити ся пізнавати ся на товарах і як з ними обходити ся, можете дістати в „Просьвітї" у Львові (написав К. Кахникевич). Але чи з сего підручника, чи з якого иншого, не научите ся пізнавати ціни, бо ціна зависить не лиш від самої якости товару, але й від калькуляциї, значить ся, обрахованя купецкого. Инша єсть ціна в гуртівній продажи, инша в подрібній, инша н. пр. у Львові а инша в Тернополи, хоч би лиш длятого, що купець мусить при дрібній розпродажи брати в рахубу хоч би лиш самі кошти транспорту. — Чей для крамниць таки найлїпше спроваджувати з Народної Торговлї (або єї складів н. пр. в Тернополи), бо она держить навіть специяльний чай для крамниць, т. зв. „крамничний чай" а до того можете ще й бути певні, що дістанете добрий товар. „Народ. Торговля" то найперша фірма в краю, і другої такої нема. Може бути, що деинде дістали би Ви й дешевший товар, але певно не такий, як в „Народ. Торговли". — **Мих. Луц. в О.:** Може у Відни, бо там єсть богато фабрик ґузиків всїлякого рода, але ми тої фірми не знаємо, бо чей годї знати всї фірми, де лиш які суть в нашій державі. — **В. Д. Г.-цький ч. 2:** Аквария і золоті рибки можете дістати у фірми: Казимир Левицкий, склад порцеляни у Львові; але по рибки мусїли би Ви хиба самі приїхати або післати кого, щоби Вам живі привіз. — **Н. Григор. в Нар.:** Слова „великоруский" або „малоруский" не мають нинї нїякого значіня та й ледви чи колись мали якесь, хоч слова ті стрічаємо в лїтописях. Що найбільше були то назви на означенє топоґрафічних і етноґрафічних границь, подібно як велика Польща і мала Польща, але назви ті не мали нїколи виразного і зовсїм ясного национального характеру, отже й годї ними називати мови. Після нашої думки назви ті нїшли бодай чи не в такий самий спосіб, як н. пр. нинї придумувані назви на всїлякі партиї як н. пр. „Молодо-Чехи" і „Старо-Чехи", „Молодо-Турки" і „Старо-Тувки", лиш, що за підставу до творення сих слів взято нїби вік, а в тамтих як здавало би ся обєм або скількість. Цікава річ тепер, на якій основі додавано слова „велико" і „мало"? Чи мало то означувати обєм, що до простору землї, чи що до скількости населеня, чи наконець що до национальної характеристики. Як би се послїднє, то був би се найлїпший доказ, що вже в давних часах роблено ріжницю межи тими, що звали себе „великими", а тими що звали ся малими. По всїй імовірности того рода назви були придумані чужими людьми, що заходили в славяньскі сторони, бо инакше годї подумати собі, як би могли затерти ся і щезнути з народної памяти назви загально уживані. Нинї їх фактично нема, отже й не потреба слів уживати, котрі стратили значінє. Впрочім на сей темат можна би богато говорити і спорити, а на то не маємо тут місця. — **М. Н.:** Коли хтось просить на чай, то як взагалї, кожде запрошенє, скоро нам робить честь, годить ся приймити. Але при кождім запрошеню зважає ся хто просить і до кого просить. Коли хтось просить мене до себе, до свого дому на чай, я приймаю коли до чужого дому, то годї приймити, хоч би хтось і виказував ся правом до того, хиба що то загально відома річ, що він може запросити. Коли хтось просить на чай, н. пр. до каварнї, то зависить також від того, хто просить; як він менї пара, то піду, як нї, то нї; коли я знаю, що він не має звідки, а рве ся, позичає а частує других, то з таким чоловіком не піду. Як бачите, складає ся на то богато обставин, чи приняти запрошенє, чи не приняти. Иноді коли не приняти запрошеня. можна обидити людий і стратити їх прихильність, коли вже не зробити собі ворогів, а знов приняти, можна себе самого понизити і поставити перед сьвітом в злім сьвітлї. Длятого, як той, хто запрошує, так і той, хто дістає запрошенє, повинні добре розважити, як мають зробити. На всякий случай, не годить ся мочки не приняти запрошеня, лиш треба чемно подякувати і зручно оправдати неприняте. — Німецко-руского словаря нема а за польским спитайте хиба в якій книгарни, бо й ми би то мусїли зробити, а скоро хочете купити, то мусите таки віднести ся до книгарнї. З давнїйших єсть словар польско-німецкий Йордана і не дорогий. — **П. Зоб. в Б.:** Як видите вже із самої назви лексикон Маєра єсть лиш німецкий. На гриб в помешканю дамо иншим разом раду.

(Просимо присилати питаня лиш на імя редактора Кирила Кахникевича, а не присилати анї марок, анї карт кореспонденцийних до відповіди).

Надіслане.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

не згадуй вже нїколи імени мого ворога! Неферті і єї матери я простив, нехай тобі сего досить буде!

Сетхем покивала головою і сказала: До чого то доведе! Війна чей не буде вічно тривати, а коли Мена верне домів, то з нинїшного помиреня зробить ся ще лиш завзятїйше вороговане. Я виджу тут лиш одну раду! Послухай мене і здай ся на мене, щоби я пошукала тобі жінки, яка для тебе годить ся.

— Тепер нї! — сказав Паакер нетерпеливо. — За кілька днів поїду знову до краю ворога і не хочу, щоби ще за мого житя як у у Мени моя жінка жила вдовицею. Чого мене так силуєш! Жінка мого брата і єї дїти суть при тобі. Нехай тобі буде того досить!

— Боги знають, як я тебе люблю — відповіла Сетхем — але твій брат Горус молодший, ти старший син і тобі належить ся спадщина. Твоя внучечка була би для мене любенькою забавочкою, але з твого сина могла би я заразом виховати й того, що колись удержав би наш рід, що був би головою родини в моїм дусї і в дусї твого батька. А для мене все то сьвятим, чого собі бажав мій покійний муж. Він тїшив ся з того, що ти так борзо заручив ся з Нефертою і мав надію, що син єго найстаршого сина продовжить Ассасів рід.

— Не моя в тім буде вина — сказав Паакер — коли одно із єго бажань несповнить ся! Зьвізди стоять вже високо. Спи спокійно, мамо, а коли завтра навідаєш ся до Неферти і своєї сестри, то скажи їм, що брама мого дому стоїть для них отвором. Ще одно: Катутів старшина двірский питав нашого, чи він би не купив від него стадо рогатої худоби. Що то має значити?

— Таже ти знаєш мою сестру — відповів Сетхем. — Она завідує майном Мени, у неї великі потреби, она би хотіла пишнотою перевисшити всїх вельмож, у неї буває часто намістник, єї син, кажуть, пускає гроші, то й може бути, що иноді забракне того, чого конче потреба.

Паакер здвигнув плечима, попращав ся ще раз і вийшов від матери.

Незадовго опісля станув він в просторій комнатї, де звичайно мешкав і ночував, коли був в Тебах. Мури сеї комнати були побілені і украшені приповістями, виписаними гієроґліфним письмом, котрими були обведені двері і вікна, що виходили на город.

По серединї під задною стїною стояло ліжко в видї льва. В головах виглядало оно як голова, а в ногах як загнений хвіст сего зьвіряти. На нїм лежала мягонько виплавлена кожа льва, а на високім підніжку, зробленім як східцї стояла підпорка під голову з гебанового дерева вкрита побожними приповістями.

Над ліжком була поприбивана всїляка зброя та нагайки уложені в краснім порядку, а помежи ними тих сїм стріл, на котрих Сетхем прочитала слова: „Погибель Менї!" Они були уложені навперехрест через букви приповісти, котра наказувала голодних накормити, жаждущих напоїти, голих приодїти [1]) і бути доброго серця як для вельмож так і для бідних.

З боку там де кінчило ся ліжко в головах, була ниша, заслонена занавісою з пурпурової материї.

(Дальше буде).

[1]) Ся молитва, що повтаряє ся часто в сьвятих письмах египетских, знаходить ся вже на памятниках старої египетскої держави, н. пр. в Бенї-Гасан з часів XII. династиї.

І Н С Е Р А Т И.

„NEKTAR"

Головний склад у Відни, VI., Webgasse 28.

Товариство для торговлї і складів чаю
Братів К. і Ц. Попов у Москві.

Ц. і к. надворні доставцї Австро-Угорщини. **Доставцї Двора царско-росийского**

Надворні доставцї кор. Вел. королїв: Грециї, Швециї і Норвеґії, Бельґії і Румунїї.

Золотий медаль в р. 1892. **Grand prix** в р. 1900, найвисша відзнака на загальних виставах в Парижи,

Grand prix найвисша відзнака на виставі в Антверпії 1894 р.

Золотий медаль найвисша відзнака на виставі в Штокгольмі 1897 р.

Цїнник.

Цїни в коронах за одну коробку росийскої ваги (1 фунт. рос. = 410 ґрам.)

Ваґа пачки в фунт. рос.	Nr. 0	1	2	3	3/4	4	5	6	7	8	Чай з Цейльону
$^{1}/_{1}$	15·20	11·—	10·—	9·—	8·20	7·60	6·70	5·80	5·20	4·30	6·70
$^{1}/_{2}$	7·60	5·50	5·—	4·50	4·10	3·80	3·35	2·90	2·60	2·15	3·35
$^{1}/_{4}$	3·80	2·75	2·55	2·25	2·05	1·90	1·70	1·45	1·30	1·10	1·70
$^{1}/_{8}$	—	—	—	—	1·05	—·95	—·85	—·75	—·65	—·55	—·85

При закупнї за 20 корон, транспорт і опаковане безплатно.

ОБРАЗИ СЬВЯТИХ

Важне для родин і шкіл!

Вечеря Господня *Леонарда да Вінчі* ритг. на міди величини 44×80 цм. . . 12 зр.

Сикстиньска Мадонна *Рафаеля* величини 41×31 цм. . . . . 4 зр.

Непорочне початиє *Мурілля* величини 42×32 цм. . . . . 4 зр.

Христос при криниці з Самаританкою *Караччі'ого* величини 37½×63 цм. . 4 зр.

Ecce Homo *Ґвіда Рені* вел. 49×39 цм. 5 зр.

Христос несучий хрест *Рафаеля* величини 52×36 цм. . . . . 4 зр.

Всї ті образи (штихи) наведених славних малярів нові, надають ся дуже добре до шкіл і суть о 50% дешевші як в торговлях образами. Висилають ся лише за посліплатою вже оправковані. Замовляти у **М. Кучабіньского** Львів, ул. Чарнецкого.

MAYER'S-CONVERSATIONS LEXIKON

Пяте цїлком перероблене і побільшене видане, повне.

В 17-ох дуже хорошо оправлених томах з шкіряними хребтами і рогами, обіймає: 100.000 статей, 17.500 сторін тексту, 10.000 ілюстраций, карт і плянів, 1000 таблиць і додатків, 158 ілюстраций хромолїтоґр., 290 карт.

Крім того два томи доповняючі і один том спису (Registerband).

Разом 20 томів по зр. 6.

Поява нового видання того твору, одинокого в загальній лїтературі, єсть лїтератским явищем не малої ваги. Розійшлось єго в 4-ох виданях більше як півтора мілїярда примірників і придбало собі заслужену славу, як найвеличавійший сучасний твір, як словар людского знаня.

Той лексикон можна дістати в комплеті, всі томи нараз на сплату по 3 зр. місячно.

Замовленя приймає **А. ЛЯНДОВСКИЙ,** Львів, Пасаж Гавсмана.

СТЕЛЛЯ

найновійший інструмент сальоновий швайцарский, самограй, ноти метале без гачиків в ріжних величинах. Продає **Соболевский** годинникар у Львові площа Марийска (готель францускій).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).